

Bharatiya Vidya Bhavan

BULLETIN

VOLUME XXXI No. 05

COIMBATORE KENDRA

JULY 2022

Dear reader,

Renowned Scientist Mylswamy Annadurai is the personality of this month. There are also articles on Bal Gangadhar Tilak, Azim Premji, M L Vasanthakumari. A report on the unveiling the statue of father of green revolution Shri.C.Subramaniam also features in this month's bulletin. Events and activities of the Kendra and the schools are also highlighted. Articles on Desiya Vinayagam Pillai and Pa.Su. Maniam are included in the Tamil section.

Wish you happy reading!

The editorial board

PERSONALITY OF THE MONTH MYLSWAMY ANNADURAI

Mylswamy Annadurai is a renowned Indian scientist famously known as the 'Moon Man of India'. He has worked in various capacities at ISRO for 36 years and was the Project Director of 'Chandrayaan-1', India's first mission to the

Mylswamy Annadurai Moon. The mission was successful and boosted India's space programme in a huge way. He also served as the Programme Director of the successful 'Mars Orbiter Mission' or 'Mangalyaan'. The mission made India the fourth country in the world to reach the Martian orbit and the first country to do so on its maiden attempt. He has contributed significantly in enhancing India's capacity to produce state of the art satellites and satellite related technology development. His project profile also saw him working partially for 'Chandrayaan II'.

Childhood & Early Life

Mylswamy Annadurai was born on 2nd July 1958 in Kothavadi, Coimbatore district, Tamil Nadu to A. Mylswamy, a primary school teacher who also worked as a tailor to earn some extra money for the

family and M Balasaraswathy. Mylswamy Annadurai was the eldest of the five siblings and went to panchayat union school in his village for his primary education. His high school education happened in Kinathikadavu.

He joined Government College of Technology, Coimbatore to do his bachelors in engineering (electronics and communication). After its completion in 1980, he took admission in PSG College of Technology, Coimbatore and finished his master's degree in 1982. He completed his PH.D from Anna University.

Career

After completing his studies, he applied for job at ISRO and finally joined it in 1982. In 1985, he was the team leader at ISAC (ISRO Satellite Centre) and worked to design and develop Software Satellite Simulator. Between 1988 and 1993, he served as Spacecraft operations manager for IRS-1A, INSAT-2A and INSAT-2B.

In 1994, he became the Deputy Project Director for INSAT-2C. Between 1996 and 2003, he was appointed the Mission director for INSAT 2C, INSAT 2D, INSAT 2E, INSAT 3B, GSAT-1 and INSAT 3E. In 2003, he served as Associate Project Director for

Intelligence plus character - that is the goal of true Education.

- K. Kamarajar

EDUSAT, India's first satellite dedicated for tele-education.

Between 2004 and 2008, he was appointed the project director of 'Chandrayaan I', India's first mission to the Moon. 'Chandrayaan I' was successfully launched on October 22, 2008 from Satish Dhawan Space Centre at Sriharikota. The objective of the mission was to study the lunar surface and create a complete map of the chemical and mineralogical composition at the surface and three-dimensional topography.

Mylswamy Annadurai was also associated with the launch of India's first and the extremely prestigious interplanetary mission, 'The Mars Orbiter Mission' or the 'Mangalyaan'. In the mission, which was launched in November 2013, he worked as the Programme Director.

The key objective of the mission was to develop technologies needed for design, planning, management and operations of an interplanetary mission. Additionally, it aimed at exploring Mars surface features, morphology, mineralogy and atmosphere.

From April 2015 to July 2018, he became the director of U R Rao Satellite Centre, formerly known as ISRO Satellite Centre (ISAC) in Bangalore. Here, he led a team of managers and engineers to realize 29 satellites including seven each in communication and navigation, eight in earth observation and one each in science and meteorology. He also guided the launch of three Nano and five student satellites.

A number of other satellites like GSAT-11 and G-29 were completed for launch in near future. Additionally, seven satellites including Chandrayaan-2 reached their final stages of assembly and integration.

He played a key role in production of more state-of-the-art satellites in lesser amount of time and money. For this, numerous innovative steps were taken like standardization of satellite hardware systems and making the supply chain management more effective. Due to this, it became possible to make around 18 satellites annually from 2018.

After retirement from ISRO, he took up the position of Vice President in Tamil Nadu State Council for Science and Technology in 2019.

Major Works

Mylswamy Annadurai successfully worked as the Project Director of the India's first Lunar Mission, 'Chandrayaan-1'. The spacecraft carried 11 scientific instruments, 5 of them built in India and rest from other countries. This was a difficult task both technically and managerially.

The mission achieved a lot including discovery of presence of water molecules in lunar soil. The mission also encouraged India's space program in a major way as the country became one of the few Asian nations to explore the moon.

In 2011, he took up the role of Programme director, IRS & SSS (Indian Remote Sensing & Small, Science and Student Satellites) and led the launch of satellites like Resoursat-2A, (2) YOUTHSAT, Megha-Tropiques, and RISAT-1

The success of the mission brought with it a lot of appreciation and accolades, most notably the 'Space Pioneer Award', 2009.

He was the Programme Director of India's first interplanetary mission, 'Mars Orbiter Mission'. The mission made ISRO the fourth space agency to reach Mars, the other three being Roscosmos, NASA, and the European Space Agency.

India became the first country in Asia to reach Martian orbit and more importantly the first country in the world to achieve this goal in its very first attempt. The mission also became the least expensive Mars mission in the world.

The success of the mission won the MOM team the 2015 'Space Pioneer Award' in the science and engineering category. The award was given by National Space Society. China, too, recognized the success by referring MOM as the 'Pride of Asia'.

Awards & Achievements

In 2016, Mylswamy Annadurai was conferred with 'Padma Shri', the fourth highest civilian award in India.

He also received 'Rajyotsava Prashasti' (second highest civilian award given by Karnataka government) award for science in 2008.

ISRO has awarded him a number of times. In 2014, he was honoured with 'ISRO Outstanding Achievement Award'.

BAL GANGADHAR TILAK *Freedom Fighter - Who Said, "Swaraj is My Birth Right"*

Lokmanya Bal Gangadhar Tilak one of the firebrand freedom fighters and the strongest proponent of 'purna swaraj' or 'total self-rule', was Lokmanya Bal Gangadhar Tilak. Lokmanya Tilak's slogan 'Swaraj is my birth right and I shall have it' caught the imagination of a country fighting to free

itself from the colonial rule. Lokmanya Bal Gangadhar Tilak died on August 1, 1920 in Mumbai.

Bal Gangadhar Tilak tirelessly contributed to help the country break free from the British rule. Part of the Lal-Bal-Pal (Lala Lajpat Rai, Bal Gangadhar Tilak and Bipin Chandra Pal) troika, Bal Gangadhar Tilak was called 'father of the Indian unrest' by British colonial rulers.

Bal Gangadhar Tilak was a scholar, a writer,

mathematician and a philosopher. He was given the title, 'Lokmanya', which means 'beloved leader' by his followers.

Lokmanya Tilak received his education at the Deccan College in Pune and he earned his Bachelor's degree in 1876, in mathematics and Sanskrit. Later he also studied law at the University of Bombay. He founded the Deccan Education Society in 1884 with an aim to educate common people in English.

Lokmanya Tilak founded and edited two newspapers - Kesari in Marathi and The Mahratta in English. He used his pen as a weapon to criticise the colonial rulers.

He was imprisoned a number of times including a long stint at Mandalay in Myanmar. During his years in prison, he spent his time reading and writing. He wrote the famous 'Gita Rahasya' - an analysis of the Karma Yoga which finds its source in The Bhagavad Gita. While Jawaharlal Nehru called him the 'father of Indian revolution', Mahatma Gandhi described Lokmanya Bal Gangadhar Tilak as 'the maker of modern India'.

MODEST PHILANTHROPIST AZIM PREMJI

Azim Premji, in full Azim Hasham Premji, (born July 24, 1945, B o m b a y [n o w Mumbai], India), Indian business entrepreneur who served as chairman of Wipro Limited, guiding the company through four decades

of diversification and growth to emerge as a world leader in the software industry. By the early 21st century, Premji had become one of the world's wealthiest people.

In the year that Premji was born, his father founded Western Indian Vegetable Products Ltd., which produced vanaspati, a widely used hydrogenated shortening. Three years later, colonial India was partitioned into mainly Hindu India and Muslim

Pakistan, but the Premjis, a Muslim family, chose to remain in India. In 1966, just before Premji was to complete his degree in engineering at Stanford University, his father died unexpectedly. Postponing his graduation, he returned to India to take the reins of the family business and immediately began to diversify, delving into consumer products such as soap, shoes, and lightbulbs, as well as hydraulic cylinders.

Premji renamed the company Wipro in 1977, and in 1979, when the Indian government asked IBM to leave the country, he began to steer the company toward the computer business. Wipro established a number of successful international partnerships in the 1980s to help it build computer hardware for sale in India. It was software development, however, that made the firm so lucrative. Premji built a reputation for hiring the best people and providing them with unparalleled training, and he took advantage of India's large pool of well-educated software

The man who does not work for the progress of our country is equal to the corpse.

- Kamarajar

developers who were willing to work for much less money than their American counterparts. Wipro concentrated on developing custom software for export, primarily to the United States.

Thanks to substantial increases in technology stocks, Wipro's value skyrocketed in the late 1990s, and Premji became one of the richest entrepreneurs in the world—a position he retained well into the 21st century. The success of both the company and its chairman was more than merely the result of outside forces' inflating the value of the company, however. Premji had boldly broken with tradition by transforming Wipro into an information technology powerhouse with a solid footing in foreign markets at a time when most fortunes in India were based on ownership of land and factories used to produce

domestically consumed goods. In 1999 Premji officially completed his degree from Stanford through a distance-learning arrangement.

Despite his vast personal wealth, Premji continued to be recognized for his modesty, lack of extravagance, and charity. In 2001 he established the nonprofit Azim Premji Foundation, through which he aimed to improve the quality of elementary education in rural regions throughout India. By the end of the first decade of the 21st century, the foundation had extended computer-aided education to more than 16,000 schools, with child-friendly content increasingly available in local languages. Premji's reputation remained that of a highly ethical entrepreneur whose operation served as a model for other Indian firms.

Tracing the rise of the prodigy, M.L. VASANTHAKUMARI

M.L. Vasanthakumari (1928-1990) redefined the way Carnatic music was presented. MS, DKP and MLV — they formed a triumvirate. But MLV's penchant for innovation made her a

class apart. A disciple of legend G.N. Balasubramaniam, she followed his quicksilver style of rendition but brought to it her own charm and individuality creating a whole new bani.

Madras Lalithangi Vasanthakumari was a prodigy, giving a public performance when she was all of 13. Trained by mother Lalithangi, an accomplished vocalist, Vasanthi accompanied her mother in concerts from the age of 11. Her father Koothanur Ayyasamy Iyer was a musician too. MLV stepped in to present a concert in Bangalore when her mother had to withdraw on health grounds. There was no looking back, as MLV grew in stature, her vidwat gaining a kind of depth that left the lay and the connoisseur mesmerised. Her RTPs, in particular, were something special.

Her adventurous spirit made her launch into delineations of rare ragas, her imagination soaring high, leaving the accompanists searching for answers. Audience flocked to listen to her

Devarnamas and Dasar kritis. She was heard in every home during Margazhi through Tiruppavai, which she sang, set to tune by Ariyakkudi Ramanuja Iyengar. Stalwarts, including Ustads, bowed to her genius.

All who knew her underline the impromptu way in which she steered her concerts. Sought after across the country and abroad, MLV stood out with her brilliance, which spilled over to films, where she ruled the roost for several decades. MLV's personal life, however, was not as tuneful but she moved on not letting any of it reflect in her public performances, the trademark smile never leaving her face. Warm and generous, she showered friends with gifts.

She was married to 'Vikatham' Krishnamurti and the couple had two children — Shankar and Srividya. The latter, trained in music and dance, was a renowned film actor. Sabhas feted MLV, who at 49 was the youngest woman to be conferred Sangita Kalanidhi by The Music Academy, Madras. The Central Sangeet Natak Akademi honoured her, Mysore University conferred a doctorate on her and as icing on the cake came Padma Bhushan. MLV passed away on October 31, 1990, her legacy safe in the hands of scores of disciples, some of whom have reached great heights, such as Sudha Ragunathan, Charumathi Ramachandran and A. Kanyakumari.

It is a bad thing to talk too much about how much talk is bad. It's a bad thing to talk less.

- Kamarajar

EVENTS & HAPPENINGS AT COIMBATORE KENDRA

SANGEETHA UPANYASAM – SMT.VISHAKHA HARI

Bharatiya Vidya Bhavan conducted a Sangeetha Upanyasam by Smt. Vishakha Hari on the divine subject Srimad Narayaneeyam from 24th June to 26th June 2022. Smt. Vishakha Hari, is a versatile Musician and an exponent of Harikatha. Srimad Narayaneeyam is a highly respected work of Mahan Sri Narayana Bhattadri of Kerala. Dripping with the essence of Bhakti, it is virtually a condensed Srimad Bhagavatam and it is felt a great blessing to get an opportunity to listen to a discourse on this profound grantham.

Going into the Matsyaavatharam, Smt. Vishakha pointed out that initially Satyavrata thinks he was giving refuge to the Fish but in course of time he realizes it is some great being and he is really helpless in front of it. Then, so humbled, he puts his hands together and requests the Fish to enlighten him. And then, only then, the Matsya starts teaching him. That is Matsya Puranam mentioned Smt. Vishakha. This reminded of Bhagavad Gita, where Lord Krishna (the same Lord who took avathara as Matsya) remains quiet till Arjuna keeps on lamenting and finally only when Arjuna seeks refuge in Him and appeals to Him to teach him, thus Bhagavad Gita teaching start!

Kurmaavatharam saw Smt. Vishakha gushing over the emergence of Mahalakshmi from the ocean of milk. She took stress to highlight that it is not the birth of Mahalakshmi but only her avatharam, because she is an eternal being and His eternal consort. And she is the Jaganmatha (தாயார்).

Moving on, she energetically gave a description of Mahalakshmi choosing Bhagavan Narayana as her husband. And her divine singing of “Bhagyada Lakshmi Baaramma” lifted the whole hall into a festive atmosphere of celebration of Lakshmi Kalyanam.

While on Varaha avatharam, she touched on the Charama sloka of that avatharam viz., “aham smarami mad bhaktam nayaami paramaam gathim” means I will ensure mukti for my devotee who thinks of me in his dying moments.

The second day was an outstanding musical day. During her exposition on Narasimha avatharam, the moment she started chanting a verse in the raaga Suddha Dhanyasi, the audience became animated and people around were whispering excitedly Purandara Dasa's krithi “Narayana ninna naama smarane”. When she displayed pain at some episode of adharma the entire audience joined her in her anguish. Whenever she broke into a keerthana many were joyously singing along with her. This audience connect is undoubtedly a Gift of God.

In Vamana avathara exposition, she was describing Vamana's sudden growth ... growing ... growing ... growing ... and without missing a step she shifted to an energetic rendition of “ongi ulagalandha Peruman” in Aarabhi. As if the audience was waiting for it, they lustily joined her in the singing, along with a huge round of applause.

While discussing Parasurama avatharam, she highlighted that most people do not understand the purpose of this avatharam. She linked this avatharam to the famous Gita verse “... Vinaashaaya ca dushkritham ... dharma samsthaapanaarthaaya ...” and explained that the purpose of this avatharam was to uproot and throw away the wrong ones who were destroying dharma.

The third day saw Ramavatharam & Krishnavatharam (combined with Balarama avatharam). Right in the beginning she went into those verses of Narayaneeyam which deal with the Ekadasa Skandam of Srimad Bhagavatham. She discoursed a bit on the 24 Gurus contained in the Avadhuta Gita. And then she went into Ramavatharam. The next one hour was indeed dedicated to “Rama naama tharakam”! And the festivities of Seetha Kalyanam! Throughout this one hour of Ramavatharam description, the lovely Swathi Thirunaal Krithi “Bhaavayaami raghuraamam” in Ragamalika was running continuously in parallel. She brought out the philosophy behind Ramavatharam.

Ravana and Kumbakarna are the Rajogunam and Tamogunam which have imprisoned the Jeevatma (Sita Devi). Jeevatma appeals to Paramatma to save it. Hanuman is the Guru tatvam which works to join the imprisoned Jeevatma with Paramatma (Sri Rama). Paramatma destroys the Rajo and Tamo gunas (Ravana and Kumbakarna), crowns Sattva guna

The most cynical thing in the world is the use of others for self - interest.

- Kamarajar

(Vibhishana) and liberates the Jeevatma. She waxed eloquent about Ramarajyam, which continues till today as the very model for ideal administration. In the course of her discourse on Ramavatharam she made the audience participate and enjoy “Seetha Kalyanam” with her auspicious rendering of “seetha Kalyaana vaibhogame”.

Smt. Vishakha gave an energetic exposition of the Krishnavatharam, with many verses from Narayaneeyam. Covered in 50 and odd dasakams, this

description dominates the entire Narayaneeyam. She had to hurry through many of these descriptions due to paucity of time. But, with her alternate descriptions and singing of krithis she brought Krishnavatharam alive, in a vibrant manner. When she sang “Thaaye Yashoda undhan” the whole audience cheerfully joined her in the singing. And finally with a very sincere and intense singing of the final dasakam, and with that cry of “Krishnaa Karunya Sindho” she brought that very Krishna in front of the audience!!!

EVENTS & HAPPENINGS AT R.S. PURAM SCHOOL

INAUGURATION OF HUMAN EXCELLENCE CLASSES - 18.6.2022

The Saturday Human Excellence programme for the higher secondary classes was inaugurated in Bhavan's R.S Puram school with full allegiance and zeal. The resource person of the Day was Dr. Kanagaraj P (HOD, Social Science Dept., GC, CBE). The Joint Secretary Shri. Suriyanarayan and the Principal Shri. R.G Shankar graced the occasion with the teachers and the students. The program began with the rendering of prayer song by the school choir. The Principal Shri. R.G Shankar, in his welcome address cited many quotes of the famous personalities to stimulate the students. The resource person addressed the gathering and featured the importance of character building in all genres of life. He quoted that character is the sum total of attitude and moral values and one must cultivate a strong

character by investing in moral values. He also underlined the importance of training the subconscious mind in terms of reaping success. He advised the students to meditate and spend some time introspecting themselves. The children were spell bound with his words. The vote of thanks was delivered by Zenneihra Nawaz of class XII.

INTERNATIONAL YOGA DAY - 21.6.2022

The International Yoga Day was celebrated at Bharatiya Vidya Bhavan School premises with great enthusiasm. The Principal Shri. R.G Shankar addressed the gathering. He emphasized the importance of yoga for a happy and healthy life. He also instructed the students to make use of the opportunities given at the school. It was followed by the introduction of the chief guest of the day Dr. Gopalananda Sri Sri Sri by Smt. Kiran Kaur. Yoga teacher Shri. Dhanush gave a short speech on the

significance of yoga and also demonstrated some advanced asanas to the students. Students also performed all the asanas with utmost interest. The chief guest enumerated the essentials of yoga. He told about the importance of five Bhoota (element) Vayu, Agni, Jal, Akash, Bhumi(Earth). He also shared the benefits of clapping followed by laughter therapy. He honoured our Principal and the yoga teacher with a shawl. The session ended with the vote of thanks by Krishna Sharma of class XII 'C'.

Not everyone's life is history, no history has ever lived for himself.

- Kamarajar

FRESHERS MEET - 2022 - 23.6.2022

The Freshers' meet to welcome the Higher Secondary Students was held on 23.06.2022. The Registrar Shri. Prabhakar Rao, the Joint Secretary Shri. Suriyanarayanan and the Principal Shri. R.G Shankar were present. The programme began with a prayer song rendered by the school choir. The song was dedicated to Goddess Saraswati, an epitome of knowledge, wisdom, music, and aesthetics. The welcome address was delivered by Smt. Srimathi. She whole heartedly welcomed the gathering. The induction session was taken by the Principal Shri. R.G Shankar. He accustomed the gathering about Bhavan,

its motto, its vision and mission. He spelled out that how Bhavan throws light on the significance of forming equilibrium between Human excellence and the Academic excellence. The Registrar Shri. Prabhakar Rao, in his address emphasised on the importance of having a dream. He stated that self belief is significant when we have a dream. He conveyed his good luck wishes to the children as they are going to thrive towards a new phase of life. The programme concluded with the vote of thanks followed by the Bhavan's Anthem.

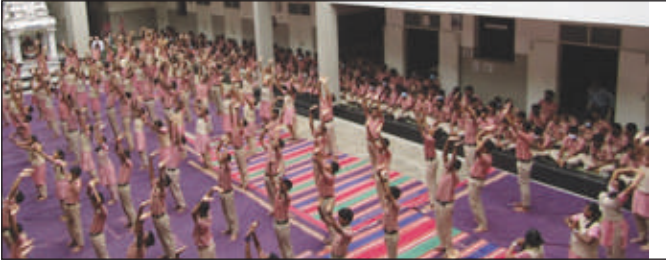

EVENTS & HAPPENINGS AT AJJANUR SCHOOL

“One way to keep momentum going is to have constantly greater goals”

An orientation on the topic, “ Goals, efforts & opportunities” was conducted to the students of class X & XII std on 16 June 2022. Dr. Balasubramaniam, Professor, Bharatiyar university was the resource person.

“Yoga is the perfect opportunity to be curious about who you are”

The International yoga day was celebrated on 21 June, 2022. Shri. Sakthi vadivel, Yoga instructor of AVP Ayurveda college was the chief guest.

Fresher's day was celebrated on 23 June 2022 to welcome the new comers of XI std.

“ Success doesn't just come and find you, you have to go out and get it”

Election for the post of SPL & ASPL was conducted on 28 June 2022. Saahil. S & Rakshitha. D of XII std were elected as the School Pupil Leader and Harinivas. B & Varsha. R of X std were elected as the ASPL.

EVENTS & HAPPENINGS AT CBSE SCHOOL

RE-OPENING DAY AND HOLIDAY PROJECT

On 6th June, 2022 school resumed after summer vacation and the parents and children were happy to be back at school with their 'Integrated Holiday Project'. It seemed more overwhelming than ever before.

Special assembly was conducted by the students. Prayer, bhajan, welcome dance and classical song were highly appreciated by the Registrar Shri V.

Prabhakar Rao, who wished and blessed the students for their future.

Holiday project were arranged in the respective classes by the students and teachers. Each child explained about the project and eagerly waited for their friends' explanation. Every child participated enthusiastically to share his / her views on projects. The whole day the students were buzzing around to view their friends' projects.

WELCOME DAY – KG KIDS

The new academic session started on 9th June, 2022 for LKG students. To make their learning journey successful and happy our UKG kids gave a cheerful welcome by dancing and singing. The LKG kids were

overwhelmed by seeing the dance performance and they also joined in dancing. To mark this day memorable LKG kids made a hand impression on the chart and displayed in their classes.

INTERNATIONAL YOGA DAY

"Yoga is a mirror to look at ourselves from within"

The International Yoga Day was celebrated on 21 June, 2022 in Bhavan's Public School, Ajjanur to spread awareness about the practice of Yoga and its holistic approach to physical and mental well-being. The main aim was to inculcate a habit of meditation for the peace of mind and the self-awareness in students.

In the presence of the Joint secretary Shri.C.R.Surya

Narayan, the Registrar Shri.V. Prabhakar Rao and the principal, students and teachers performed yoga in the school campus.

Joint secretary Shri.C.R.Surya Narayan felicitated the celebration of international Yoga day. The Registrar appreciated the efforts taken by the PET department to make the teachers and students to do yoga. Speeches about the importance of yoga were given by students.

எல்லா மக்களிடமும் குறைபாடுகள் மட்டுமல்ல ஏதேனும் சிறப்பு சக்திகள் இருக்கத்தான் செய்யும்

UNVEILING STATUE OF BHARAT RATNA C.SUBRAMANIAM FATHER OF INDIAN GREEN REVOLUTION

A life size bronze statue of Bharat Ratna Sri C.Subramaniam was unveiled at Erode on 19.06.2022. The Chairman of Bharatiya Vidya Bhavan Coimbatore Kendra Shri B.K.Krishnaraj Vanavarayar gave the Keynote address on the occasion.

Sri C.Subramaniam hails from Pollachi, Coimbatore. He was a barrister by qualification. He took the diksha from Swami Sivananda, the direct disciple of Bhagawan Sri Ramakrishna Paramahansa. He came under the influence of Mahatma Gandhi and got involved in the freedom

struggle. Later, after independence he held many ministerial positions in the State and the Centre. As the Minister for Agriculture Government of India, he was responsible for the 'Green Revolution' and came to be known as the Father of Indian Green Revolution and for which he was awarded Bharat Ratna.

After retirement from politics, he became the President of the Bharatiya Vidya Bhavan (World Wide).

The Coimbatore Kendra brought out a publication on him titled 'Passion for Excellence'.

Shri B.K. Krishnaraj Vanavarayar delivering his keynote address

The Chairman being honoured at the function

சமதர்ம சமுதாயம் மலர வன்முறை தேவையில்லை! அனைவருக்கும் கல்வியும் உழைப்புக்கான வாய்ப்பும் தந்தால் போதுமானது

The Majestic Statue

Smt. Aruna Ramakrishnan receiving the miniature Statue

கற்றது கைமண்ணளவு

ஒரு கிராமத்திலுள்ள கிணறு ஒன்றில் ஒரு தவளை வசித்து வந்தது. தன் வாழ் நாளில் அது அறிந்ததெல்லாம் அந்தக் கிணறும் அதற்குள் இருப்பதும்தான். வெளியுலகைப் பற்றி அதற்கு ஒன்றும் தெரியாது. அது பார்த்ததெல்லாம் நீர் மொள்ள கிராமத்து மக்கள் கிணற்றில் விடும் பானைகளைத்தான். அதனால் கிணறே அதன் உலகமாக இருந்தது.

ஒரு சமயம் மழை கடுமையாகப் பெய்தது. பல நாட்களாகத் தொடர்ந்து பெய்து கொண்டிருந்தது. எங்கிருந்தோ ஒரு தவளை அந்தக் கிணற்றில் வந்து குதித்தது. கடலில் வசித்து வந்த தவளை இது. மழை பெய்ததால் குளிர் தாங்காமல் கடலைவிட்டு இந்தக் கிணற்றை அடைந்தது.

கிணற்றுத் தவளை புதிய விருந்தாளியைப் பார்த்து, 'நண்பனே! நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்! உன்னை இதற்குமுன் நான் பார்த்தில்லையே!' என்று கேட்டது. புதிய விருந்தாளி, 'நான் கடலில் வசிப்பவன். இந்த மழையினால் கடலில் குளிர் தாங்க முடியவில்லை. அதனால் இங்கு வந்தேன். மழை நிற்கும் வரை உன் விருந்தாளியாகத் தங்கலாமல்லவா?' என்று கேட்டது. 'பேஷாக. உன் விருப்பம் போல் எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் தங்கிக்கொள். பேச்சுத் துணையின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். நீ வந்தது நல்லதாகப் போயிற்று' என்றது கிணற்றுத் தவளை. இப்படி இரண்டும் சந்தோஷமாகப் பேசிக் கொண்டன.

கிணற்றுத் தவளை தன்னுடைய சேமிப்பிலிருந்து சில புழுக்களை விருந்தாளிக்கு இரவு உணவாகப் படைத்தது. இரண்டும் இன்பமாகச் சாப்பிட்டு முடித்தன. கிணற்றுத் தவளை கடல் தவளையைப் பார்த்து, 'ஆமாம், நீ ஏதோ கடலில் வசித்து வருவதாகக் கூறினாயே. அந்தக் கடல் என்பது என்ன?' என்று கேட்டது. 'அதுவா? ஒரு பெரிய நீர்ப்பரப்பு தான் கடல்' என்றது கடல் தவளை. தன்னுடைய பின்னங் கால்களை அகல விரித்து, 'இவ்வளவு பெரிதா கடல்?' என்று கேட்டது கிணற்றுத் தவளை. இந்த அளவைக் கண்டு சிரித்த கடல் தவளை, 'இதைவிட மிகமிகப் பெரியது கடல்' என்றது.

கிணற்றுத் தவளை, சந்தேகத்தோடு கடல் தவளையைப் பார்த்தது. இப் போது தன் முன்னங் கால்களைப் பெரிதாகப் பரப்பிக் கொண்டு, 'நீ கூறும் கடல் இவ்வளவு பெரிதா? என்று

கேட்டது. இன்னும் பெரிதாகச் சிரித்த கடல் தவளை, 'மிக மிகப் பெரியது' என்றது. கிணற்றுத் தவளைக்கு ரோஷம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. கிணற்றின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கத்திற்குப் பாய்ந்து, 'உன் கடல் இவ்வளவு பெரியதா? என்று கேட்டது. கடல் எவ்வளவு பெரியது என்பதை என்னால் கூற முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். எந்த விதத்திலும் இந்த கிணற்றைக் கடலோடு ஒப்பிட முடியாது' என்றது கடல் தவளை. தாங்க முடியாத கோபம் வந்துவிட்டது கிணற்றுத் தவளைக்கு. அடேய்! பொய்யா பேசுகிறாய்? இந்தக் கிணற்றைவிடப் பெரிதாக எது இருக்க முடியும்? என்னிடம் உதைபடுவதற்கு முன் இந்த கிணற்றை விட்டு வெளியேறிவிடு' என்று கத்திற்று.

இந்தக் கிணற்றுத் தவளையின் குறுகிய எண்ணத்தை மாற்றுவது சாத்தியமல்ல என்பதை நன்றாக அறிந்து கொண்ட கடல் தவளை, கிணற்றை விட்டு வெளியேறுவது தான் புத்திசாலித்தனம் என்று எண்ணி வெளியேறி, தான் வாழும் அளவற்ற பெருங்கடலை அடைந்தது.

நம்மில் பெரும்பாலோர் கிணற்றுத் தவளையாகத்தான் இருக்கிறோம். நமக் கென்று சில கருத்துக்களையும் பழக்கங்களையும் வழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய எண்ணங்களும் பழக்கங்களும் மட்டுமே சரியானவை என்றே நினைக்கிறோம்.

பிற சமுதாயத்தினரின் எண்ணங்கள், வழக்கங்கள் முதலானவற்றை வினோத மாகவோ அல்லது வெறுப்புடனோ பார்க்கிறோம். பரந்துபட்ட இந்த உலகில் கடு களவு மிகச் சிறிய பகுதிதான் நாம் வாழும் சமுதாயம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. பிறருடைய எண்ணங்களையும், நம் பி க் கை க க ள யும் ம தி ப் ப த ற் கு ரி ய ப ர ந் த மனப்பான்மையினை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குறுகிய மனப்பான்மையோடு இருப்பது இந்தக் கிணற்றுத் தவளையைப் போல இருப்பது ஆகும். குழந்தைகளே! இப்பொழுது சொல்லுங்கள். கிணற்றுத் தவளையாக இருக்க விருப்பமா? அல்லது பரந்த கடலில் வாழும் கடல் தவளையாக இருக்க விருப்பமா?

—சுவாமி விவேகானந்தர்

எல்லோருடைய வாழ்க்கையும் வரலாறு ஆவதில்லை. வரலாறாய் ஆனவர்கள் தனக்காக வாழ்ந்ததில்லை.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தமிழக மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்

தமிழ்நாட்டின் 20-ம் நூற்றாண்டின் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் ஒருவரான கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை (Kavimani Desika Vinayagam Pillai) பிறந்த தினம் ஜூலை 27. அவரைப் பற்றிய அரிய முத்துக்கள் பத்து:

குமரி மாவட்டம், தேனூரில் பிறந்தார் (1876). ஐந்து வயதில் தேனூர் ஆரம்பப் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார்.

ஒன்பதாவது வயதில் தந்தையை இழந்தார். திருவாவடுதுறை மடத் தலைவர் சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றார். திருவனந்தபுரம் ஆசிரியப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் பயின்றார். கோட்டாறு, நாகர்கோவில் பாடசாலைகளில் ஆசிரியாராகவும், மற்றும் திருவனந்தபுரம் பெண்கள் கல்லூரியில் பேராசிரியாராகவும் 36 ஆண்டுகள் கல்விப் பணியாற்றினார்.

இவரது இலக்கிய வெளிப்பாட்டில் ஒரு அறிவியல் கண்ணோட்டம் பிரதிபலித்தது. நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் காரணமாக கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் காந்தியத்துக்கு ஆதரவாகக் கவிதைகளை எழுதியதால் விடுதலைக் கவிஞர் எனவும் போற்றப்பட்டார்.

ஆங்கிலத்தில் உள்ளதுபோல தமிழில் குழந்தைப் பாடல்கள் இல்லையே என்றுதான் நான் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு எளிய நடையில் பாடல்கள் எழுதினேன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மலரும் மாலையும், ஆசிய ஜோதி, உமர்கய்யாம் பாடல்கள், நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம், அழகம்மை ஆசிரிய

விருத்தம், கதர் பிறந்த கதை, குழந்தைச் செல்வம் உள்ளிட்ட இவரது பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவரது தேவியின் கீர்த்தனங்கள் என்ற இசைப்பாடல் தொகுப்பில் இடம் பெற்ற பல பாடல்களை, இசைக் கலைஞர்கள் மேடைகளில் விரும்பிப் பாடினார்கள்.

இவரது சொற்பொழிவுகள் கவிமணியின் உரை மணிகள் என்ற நூலாக வெளிவந்தது. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளரான இவர் எவ்வின் ஆர்னால்டின் தலைட் ஆஃப் ஏஷியா என்ற படைப்பைத் தழுவி ஆசிய ஜோதி எனத் தமிழில் எழுதினார். பாரசீகக் கவிஞர் உமர் கய்யாமின் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பாடல்களைத் தழுவி தமிழில் எழுதினார். மனோன்மணியம் மறுபிறப்பு என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்தில் மதிப்பியல் உதவியாளராகப் பணியாற்றினார். கம்பராமாயணம் திவாகரம், நவநீதப் பாட்டியல் உள்ளிட்ட பல நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்துள்ளார். தேசியக் கவிஞர், குழந்தைக் கவிஞர், சமுதாயக் கவிஞர், விடுதலைக் கவிஞர், உணர்ச்சிக் கவிஞர் என்றெல்லாம் போற்றப்பட்டார்.

தேசிய விநாயகத்தின் கவிப்பெருமை தினமும் கேட்பது என் செவிப்பெருமை என நாமக்கல் கவிஞர் பாராட்டியுள்ளார். 1940-ல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் உமாமகேஸ்வரம் பிள்ளை இவருக்குக் கவிமணி பட்டம் வழங்கினார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞர்களுள் ஒருவருமான கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை 1954-ம் ஆண்டு, 78-வது வயதில் மறைந்தார். இவர் பிறந்த ஊரில் நினைவு நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசு இவர் நினைவாக 2005-ல் தபால் தலை வெளியிட்டது.

அருட்கலை ஆசான் ப.சு.மணியம்

அருட்கலை ஆசான் ப.சு.மணியம்

தன் வாழ்நாளில் தமிழ்ப்பணி சமயப்பணி மற்றும் சமூகப்பணி என்று முப்பெரும் துறைகளில் சேவை புரிந்து பயனுற வாழ்ந்தவர் அருட்கலை ஆசான் என்று அழைக்கப்படும் ப.சு.மணியம் ஆவார்.

இவர் தமிழுக்கு மறைமலையடிகளாரையும் ஆன்மிகத்துக்கு வள்ளலாரையும் சமூகப்பணிக்கு மகாத்மா காந்தியையும் வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டவர்.

கோவை மாவட்டம் பல்லடம் அருகில் உள்ள பருவாய் கிராமத்தில் ஆசிரியர் பணிபுரிந்த பழனியப்பனுக்கும் அவரது துணைவியார் பழனியம்மாளுக்கும் மூன்றாவது புதல்வராக ப.சு.மணியம் 1.2.1917 அன்று பிறந்தார். ப.சு.மணியத்தின் இயற்பெயர் ப.சுப்பிரமணியம் ஆகும். அவரது மூத்த சகோதரர்கள் பாலகணபதி (பிரகாலத்தில் சோதிடராக புகழ்பெற்றவர்)

கே.பி.ஆறுமுகம் (சுதந்திர தியாகி) ஆகியோர் ஆவர். இளம் வயதிலேயே தன்னுடைய தாயை இழந்த மணியம் கல்வியில் மிகவும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். பள்ளிப்பாடங்களோடு பழந்தமிழ் நூல்களையும் கற்று வந்தார். தமிழில் பயின்றாலும் அன்றைய வழக்கப்படி மெட்ரிக்குலேசன் தேர்வு முழுவதும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதி தேர்ச்சி பெற்றார். அவர் பள்ளி இறுதி வகுப்பு படிக்கும் போதே ஆன்மிக நாட்டம் கொண்டு துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ளவும் முயற்சி செய்ததும் உண்டு. பள்ளிப்படிப்பு முடிந்தவுடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னமைப்பாக உருவாக்கப்பட்ட மீனாட்சி தமிழ்க்கல்லூரியில் 1937 முதல் 1941-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் பயின்றார். அவர் உயர்கல்வி முடிந்த பிறகு தனது தந்தையைப் போலவே ஆசிரியர் பணியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். முதலில் இராமகிருஷ்ண வித்யாலயா பள்ளியிலும் தொடர்ந்து புனித காணிக்கை அன்னை உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் ஆசிரியப்பணி புரிந்தார். இந்நிலையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திருக்கோவையார் குறித்து தனித்தமிழ் ஆய்வு புரியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அந்த ஆய்வு முடிந்தவுடன்

1944-ல் தொடங்கி சிலகாலம் கோவை அரசு பள்ளியில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். பிறகு 1945 முதல் 1974 வரை கோவை அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் பேராசிரியராக பணிபுரிந்தார். இக்காலகட்டத்தில் இடையில் 1957 முதல் 1959 வரை மூன்று ஆண்டுகள் மட்டும் கும்பகோணம் அரசினர் கலைக்கல்லூரியில் பணிபுரிந்தார். தன் வாழ்வு நெடுகிலும் கற்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அத்தோடு சமூகத்துக்கான பணியையும் தொடர்ந்து செய்து வந்ததுதான் அவரது தனிச்சிறப்பாகும்.

இவரின் தமிழ் ஆளுமையை உருவாக்கி வளர்த்ததில் பல தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்கு பெரும் பங்குண்டு. அவர்களுள் அய்யாசாமி பிள்ளை, இரா.ராகவ அய்யங்கார் பண்டிதமணி மு.கதிர்செட்டியார், சோழவந்தான் கந்தசாமி, கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், அ.சிதம்பரம் செட்டியார், வித்வான் ஆ.புவராகம் பிள்ளை, வித்வான் மு.அருணாசலம் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். இவர்களோடு மறைமலை அடிகளாரிடத்திலும் மணியம் அளவற்ற அன்பு கொண்டிருந்தார். இளமையில் இவருக்கு கோவையின் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுடன் குறிப்பாக தொழிலாளர்களுடன் நல்ல தொடர்பும் ஈடுபாடும் இருந்தது. ஆசிரியப் பணி போக இவரின் பெரும்பாலான நேரம் இதற்கெனவே கழிந்தது. 1934 முதல் உண்மையுள்ள கழகம் என்ற அமைப்பில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். சொற்பொழிவாற்றுவதில் இவருக்கு இருந்த தனித்திறமை அங்கு நன்கு பயன்பட்டது. 1937-ம் ஆண்டு கோவை தொழிலாளர் தொகுதியில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட என்.ஜி.இராமசாமிக்கு ஆதரவாகப் பெரும் பணியாற்றினார். (மணியத்தின் சகோதரர் ஆறுமுகம் காங்கிரஸ் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டவர். என்.ஜி.இராமசாமியின் செயலாளராகவும் இருந்தவர்). கோவையின் அன்றைய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வி.சி.வெள்ளங்கிரி கவுண்டர், வி.சி.பழனிச்சாமி கவுண்டர், டி.எஸ்.அவிநாசிவிங்கம் செட்டியார், டி.டி.எஸ்.திப்பையா, எல்லம் நாயுடு போன்ற பலருடன் மணியம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இந்திய நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு மணியம் அரசியல் மற்றும் தொழிற்சங்கப் பணிகளில் இருந்து படிப்படியாக விலகி ஆன்மிகம் மற்றும் கல்வித்துறைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

கோவையில் தமிழையும் சைவத்தையும் பயில்வதற்கும் பயிற்றுவிப்பதற்குமான ஒரு தளமாக 1949-ம் ஆண்டு அருட்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் வழி நடத்தும் ஆசிரியராக மணியம் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்து வந்தார். இக்கழகத்தின் வாயிலாக பல பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. இதன் சார்பில் தமிழ் புலவர் வகுப்புகள் நடத்தப் பெற்றன. 1968-ம் ஆண்டு தொடங்கி இன்று வரை மணிவாசகர் விழா நடைபெற்று வருகிறது.

அருட்கலைக் கழகத்தின் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு பழனி வழி நடைச்செலவு ஆகும். ஈச்சனாரி விநாயகர் கோவில் தொடங்கி பழனி வரை மணியம் ஐயாவின் தலைமையில் ஆண்டுதோறும் அன்பர்கள் நடைப்பயணம் மேற்கொள்வர். கிணத்துக்கடவு, மேட்டுப்பாளையம், பொள்ளாச்சி, கோலார்பட்டி, உடுமலை, மடத்துக்குளம், தாமையுத்து என்று வழிநெடுகிலும் தங்குமிடங்களிலும் மணியம் சமயநூல்களையும் இலக்கிய நூல்களையும் பாடமாக கேட்போர் மகிழும் வண்ணம் எடுத்துச் சொல்வார்.

இதுவல்லாமல் மணியம் ஐயா திருக்குறளை பாடம் சொல்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். கோவையைச் சுற்றி அன்னூர், புஞ்சை புளியம்பட்டி, உடுமலை, பொள்ளாச்சி, ரெட்டியாரூர், வேட்டைக்காரன்புதூர், பல்லடம், திருப்பூர், பெரியநாயக்கன்பாளையம், குறிச்சி, மாச்சம்பாளையம், இடையாப்பாளையம், குனியமுத்தூர், ஆலாந்துறை, பேரூர், ராமநாதபுரம், ஒண்டிப்புதூர் ஆகிய ஊர்களில் தமிழ் வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டன. சில ஊர்களில் திருக்குறளோடு நன்னூல் தொல்காப்பியம் வகுப்புகளும் நடைபெற்றன.

அருட்கலைக்கழகத்தின் இன்னொரு முக்கியக் கொள்கை தமிழ்முறையில் திருமணச் சடங்குகள் நடத்துவதாகும். அவ்வகையில் ப.சு.மணியம் ஏராளமான தமிழ்த் திருமணங்களை நடத்தி வைத்துள்ளார். இவருக்கு பேராசிரியர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் என பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள் மாணவர்களாக இருந்தனர். அவர்களை தன்னுடைய நண்பர்களாக குழந்தைகளாகப் பாவிப்பது இவரின் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும்.

இவரின் துணைவியார் பெயர் முத்துலட்சுமி அம்மாள். இவருக்கு ஞானப்பூங்கோதை என்ற மகளும், சிவஞானம் என்ற மகனும் உள்ளனர்.

இவர் பெற்ற விருதுகளில் பாரதீய வித்யா பவன் கோவை மையம் 1977-ல் வழங்கிய குலபதி முன்ஷி விருது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவருடைய மணி விழா, முத்து விழா, என்பதாம் ஆண்டு நிறைவான ஆயிரம் பிறைகண்ட மங்கலவிழா என்ற ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனிச்சிறப்பு மிக்க விழாவாக நடந்தேறின. ஆன்மிகத் தலைவர்களும் தமிழறிஞர்களும் கலந்து கொண்டு இவரின் பணியைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

நல்லொழுக்கமும் இனிமையும் எளிமையும் கொண்டு தன் வாழ்நாள் எல்லாம் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டாற்றி ஒரு அருட்பரம்பரையை உருவாக்கிய ப.சு.மணியம் 29.1.2000 அன்று இறைவனடி சேர்ந்தார்.

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.